

PAASTUAJA I PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 1Mo9 ,8-15)

Lugemine esimesest Moosese raamatust:

Neil päevil rääkis Jumal Noa ja tema poegadega, kes olid ühes temaga: “Vaata, ma teen lepingu teiega ja teie järglastega, kes tulevad pärast teid – iga elava hingega, kes teie juures on; lindude, koduloomade ja metsloomadega, kes on teie juures; kõigi maa loomadega, kes laevast välja tulid. Ma teen teiega lepingu, et enam ei hävita ma kõike elavat uputuse voogudega, ja veeuputus ei tule enam maad rikkuma.”

Ja Jumal ütles: “Lepingu märgiks, mille ma teen teie eneste ja iga teie juures oleva elava hinge vahel igavesteks põlvedeks, olgu see: ma panen pilvedesse vikerkaare ja see on lepingu märgiks minu ja maa vahel. Kui ma kogun maa kohale pilvi ja pilvedes nähakse vikerkaart, siis mõtlen ma oma lepingule, mille olen teinud enda ja teie ning iga elava hinge vahel, kellel on ihu, et vesi ei kogune enam uputuseks ega hävita kõike elavat.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps25 ,4-5.6-7.8-9 R:10)

R: Issanda teedel on heldus ja ustavus neile, kes peavad tema lepingut.

Issand, anna oma teed mulle teada ja õpeta mulle oma rajad.

Sea mind oma tõetele ja õpeta mind,
sest sina oled Jumal, mu Lunastaja,
sind ma ootan kogu aja.

R:

Mõtle, Issand oma halastusele ja heldusele, sest need on igavesest ajast.

Ära tuletage meelde mu noore ea patte,
ja mu üleastumisi ära meenuta.

Mõtle minu peale, sest sina, mu Issand, oled armuline.

R:

Issand on hea ja õiglane,
seepärast õpetab ta patustele õiget teed.

Ta juhhib leplikud õigluse juurde
ja õpetab alandlikele oma teed.

R:

(Teine lugemine 1Pe3 ,18-22)

Lugemine püha apostel Peetruse esimesest kirjast:

Armsad vennad, Kristus on pattude pärast surnud ühel ainsal korral, õige patuste eest, et meid Jumala juurde juhtida. Ehkki ta surmati ihus, on ta vaimus elavaks saanud. Nii on ta läinud ka vaimude juurde, kes vangipõlves olid, ja toonud neile vabakssaamise sõnumi.

Sest kord, Noa päevil, olid nad sõnakuulmatud, ajal, mil Jumal ootas kannatlikult nii kaua kui Noa laeva ehitas; kuid ainult vähesed, üksnes kaheksa hinge, leidsid laevas pääsemist uputuse vetevoost. Selle võrdkujuga sarnaselt päästab teid nüüd ristimisvesi, mitte et see peseks maha teie mustuse, vaid see on justkui palve Jumala poole, et ta teeks puhtaks meie südametunnistuse Jeesuse Kristuse ülestõusmise kaudu, sest Jeesus on läinud taevasse, kus ta istub Jumala paremal käel ning kus temale alluvad inglid, võimud ja väed.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt4 ,4B) (NB! "Halleluuja" pole)

Inimene ei ela üksnes leivast, vaid igast sõnast, mis tuleb Jumala suust.

(Evangeelium Mk1 ,12-15)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal viis Püha Vaim Jeesuse kõrbesse. Ja Jeesus jäi sinna neljakümneks päevaks, ning seal püüdis saatan teda kiusatusse viia. Jeesus elas metsloomade seas, aga inglid tulid ja teenisid teda. Pärast seda, kui Johannes oli vangi pandud, tuli Jeesus jälle Galileamaale. Ta kuulutas Jumala evangeeliumi ning ütles: "Parandage meelt ja uskuge evangeeliumi!"

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, vaikus meie ümber on suur luksus. Linnamüra akende taga, ülelendavad lennukid ja möödakihutav kaubarong, mis panevad värisema kogu maja, sunnivad paljusid elama pidevas mürasaastes, mida loetakse üheks vaimse kurnatuse ja ka kehaliste haiguste põhjuseks.

Teisalt aga on teada ka see, et üheks kõige raskemaks katsumuseks on üksikvangistus, kus inimene on sunnitud kuulama vaid omaenda hingetõmbeid ja südamelööke, elama pikki aastaid tühjas vaikus, kus igast mürakübemest, mis väljaspoolt kostab, saab sündmus.

Kui meil puuduvad kogemused piinavast mürataustast või tardunud vaikus, siis on meil raske oma õnne ära tunda, mõista, kui tänulikud me peame olema oma saatusele juba nende lihtsate asjade eest.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, on imelik mõelda, et Jeesuse avalik tegevus algab justkui vabatahtliku üksikvangistusega, nelikümmend päeva kestnud kõrbeüksindusega. Nagu me tema õpetuse iseloomust võime välja lugeda, avaldus tema missioon mitte ainult mõistukõnede ja otseste juhtnõõride kaudu, vaid ka isikliku eeskuju näol – nii mõnedki seigad, mida kohtame eluteel, elas Jeesus meile sõna otseses mõttes ette.

Ja nii see ongi juhtunud, ning juhtub ikka ja jälle, et mõnigi kristlane peab veetma suure osa oma elupäevi üht- või teistviisi vangistuses – kas otse vanglamüüride taga või siis pagenduses, võõral maal võõra rahva keskel, kus oma emakeeles saab rääkida ainult Jumalaga taevas. Ning seegi pole kerge taluda, kui ümberkaudsed inimesed vaatavad teda ikka umbusuga ja küsivad endamisi: missuguseid kahtlasi salamõtteid mõlgutab ta seal oma salakeeles, kui ta tunneb, et meie ei ole niisugused nagu tema ja tema niisugune nagu meie...

Üksindus, millest Jeesuse missioon algab, on sümboolne ka kõrbekatsumuse lõppfaasis. Just siis, kui inimene on viidud kannatuse viimse piirini, satub ta sageli veel kiusaja kätte. Seda on kogenud kristlased, keda nende usu pärast taga kiusati. Ülekuulajad lubasid ka neile mitte ainult lonksu vett või tükikest leiba, vaid vabadust – nagu Jeesusele lubati võimu kogu maailma kuningriikide üle, kui ta ainult loobuks oma põhimõtetest ja alluks: teeks, mida tahab kiusaja.

Jeesus teadis, et paljudel tema järgijatel tuleb kord läbi käia sama katsumus, ning ta andis meile eeskuju, kuidas selles olukorras käituda. Tasub tähele panna, kuidas Jeesus kiusajaga rääkis. Ta ei kasutanud solvavaid sõnu, ei väljendanud kuidagi, mida ta kiusajast arvab, vaid ainult vastas kuivalt ja selgelt tema ettepanekutele. Ning kui saatan pani teda proovile pühakirja sõnadega, siis lükkas ka Jeesus tema pakkumised tagasi, viidates sellesama pühakirja selgetele ja üheselt mõisetavatele kirjakohtadele.

Armsad õed ja vennad, me märkame, et kristlaste tagakiusamine pole sugugi ainult kauge minevik.

Riikides, kus kristlased elavad vähemusena, on nende vastased repressioonid üha ägenemas. Tehnoloogiliselt arenenud riikides on aga tagakiusamine muutunud rafineeritumaks, kirikut lõhutakse nii seest kui väljaspoolt, püütakse lahjendada selle moraaliõpetust ning esitatada kogu ühiskonnas levinud kuritarvitusi sellistena, nagu toimuksid need ainult kirikus.

Nii tuleb meilgi õppida Jeesuselt, kuidas anda kiusajatele selgeid vastuseid, nagu tema on meile õelnud: “Aga teie vaadake iseennast: minu pärast antakse teid ülemkohtute kätte ja teid pekstakse sünagoogides ning seatakse maavalitsejate ja kuningate ette, tunnistuseks neile. Ja kui teid viiakse ja antakse valitsejate kätte, ärge muretsege ette, mida rääkida, vaid rääkige seda, mida iganes teile antakse sel tunnil, sest teie pole kõnelejad, vaid Püha Vaim... ja teie saate kõikide vihaalusteks minu nime pärast. Aga kes peab vastu lõpuni, see pääseb.” (vrdl. Mk 13,9-13) Aamen.